

G1, OSK Olomouc : BK TJ Spartak Uherský Bod kluci 34 : 77 (8:19, 9:20, 9:22, 8:16)
 Body: Plachá 7 – TH 4/1, Dosedělová 6-4/2, Chodilová 5-2/1, Sprušanská 4-2/0, Blahutová a Pluhařová 2, Uvázlová 2-2/0, Bortlová, Koukalová a Šťastná 2, Bundilová a Kutáčová 0.
 TH 22/4 = 18% F- 13 MVP: Plachá

G2, OSK Olomouc : BK TJ Spartak Uherský Bod kluci 27 : 59 (4:14, 9:16, 4:9, 10:20)
 Body: Koukalová 7-4/3, Dosedělová 4-2/0, Šťastná 4, Plachá 3-6/1, Chodilová 3-2/1, Sprušanská a Uvázlová 2, Bortlová a Pluhařová 1-2/1, Blahutová, Bundilová a Kutáčová 0.
 TH 18/7 = 39% F- 9 MVP: Chodilová

V obou odvetách nás broďští chlapečci spláchnuli jako šampón z vlasů poté, co vydrbali několik nepříjemných vešek, které se snažily o odpor, a jednoznačně utnuli jakoukoliv diskusi o naději na lepší výsledek, o naději na vítězství nemohlo být ani řeči.

Kluci nějak od poslední narostli a zmohutněli a bylo to znát. Samostatnost jednání a rychlost myšlení tím Levhartkám jakoby odešla hned po prvních minisoubojích v 1. kvartě a nemělo tomu být bohužel jinak ani v dalších periodách. Vedle ztráty sebevědomí a dovedností jedna na jednoho se nám totiž do výkonu začali plést tuři. Poslední žijící bizon na našem území byl zastřelen knížetem von Hohenlohe na panství Konopiště v r.1857 a jeho trofej je dodnes k vidění na tamějším zámku. Poslední kusy na evropském území se vyskytují v Bělověžském pralese na pomezí Polska a Bílé Rusi. Tolik historické prameny a statistické údaje. Nevěřte tomu!! V utajení se bizoni chovají i u nás v oboře na Stupkově ulici v Olomouci. K vidění jsou při utkáních U13, jsou krotcí a je jich docela dost.

Častokrát si s dovolením vypůjčuji přirovnání „akce bizon“ od svého staršího kolegy, doc.Kargera, bývalého děkana FTVS v Praze a reprezentace žen, se kterým jsem měl čest se profesně několikrát potkat, který takto při přednáškách i v povídání v užším kruhu charakterizuje sebevražedné akce svých dnes už bývalých hráček. Je opravdu až k nevíře, jak docela bystrá a jinak šikovná děvčata jsou ochotna opakovat řešení, která v lepším případě končí ztrátou míče, v horším rovnou založením rychlého protiútku pro soupeře a v nejhorším bohužel až zraněním vlastní vinou. Jinak řečeno basketbalovou sebevraždou v přímém přenosu.

To se samozřejmě netýká jen známých nárazů do zdi po dodřívání na konec postranní čáry, či samostatných nájezdů do vysokých protihráčů pod košem, kde nás v tomto případě kluci vyzobávali jako rozinky z vánočky. Jestliže se hráčka po doskoku, aniž by ještě měla pevně míč pod kontrolou, pustí rovnou mezi tři hráče, jak to asi může dopadnout? Nebylo by lepší se podívat někom volně po stranách a na prvním místě pořádně s lokty od sebe si odpivotovat? Pokud na jinak správně nabíhající hráčku pod koš chceme přihrát, přece to nejde provést, když tato hráčka je o hlavu menší a hlavně běží ZA obráncem. Šlak se o mne pokouší pozorovat holky s rukama nad hlavou v PPP (ve „sprše“) jako na koncertě Kryštofa (nemyslím našeho asistenta, i když i jeho koncerty v pátky večer stojí za to ☺) doufajíc, že jim nějak míč spadne pod obroučkou přímo do rukou. Neučíme se napřed „kontakt-boxout-záda“? Tak třeba příště.

Ve druhém zápase nás osvětil Duch svatý a dosáhli jsme na nás nebývalých 40% z čáry TH. Přidat se tak s úspěšnějšími trestnými hody ještě naše neaktivnější hráčka pod košem a nejúčinnější doskakovač, Žuza Plachá, těžila by z toho nejen ona, ale především tým. Takto nás s vysokou pravděpodobností budou neproměňované „trestnáky“ moc bolet v důležitějších

utkáni, která na nás hned po Velikonocích čekají. Julii, která jako jedna z mála v týmu už dokáže číst hru a předjímat přihrávky a posuny soupeře, zrychlení, veškeré krátké sprinty a rychlostní úseky zatím omezují natolik, že jí nestačí 2 metrový náskok na polovině, aby zaskórovala po předchozím nádherně ukradeném míči.

Ke kladům utkání naopak patřilo, že rozehrávačky se méně pokoušely napodobovat výše zmíněné „bizony“ a měly snahu o rozehrávání a řízení rytmu hry. Choďa i Uvi dokázaly přidat i něco navíc v individuálních průnicích, Kutý se trochu potýkala se zvládnutím míče.

Menší omluvou pro méně než průměrný výkon holkám může být skutečnost, že jsme jeden „balík“ hráček museli dělit na tři kusy pro pět zápasů ve třech různých soutěžích tohoto dne, aniž bychom tím jakkoliv zasloužené výhry „broďáků“ snižovali. Pokud se U14 podaří to, co bychom tento víkend potřebovali nejvíce, uleví to modřinám i z těchto střetnutí.